

Jakmile ředitel skončil, místností se neslo hlasité oddechnutí studentů i učitelů. Konečně. Jeho řeč by mohla soupeřit s nekonečnem a rozpínavostí kosmu. I když: v hodině teorie o prostoru a čase ve vesmíru nám učitel vysvětloval tři vědecké myšlenky, a to sice, že se vesmír od velkého třesku nekonečně rozpíná a tak to bude i v budoucnosti, nebo že se v určitém okamžiku zastaví a začne se zase smršťovat (ideální pro ředitelovy schůze ve společenské místnosti - doufám, že se smrští na nezbytné, například dobrou chuť při obědě a užijte si volnou sobotu v pátek večer) a nebo že se neustále roztahuje a smršťuje v pravidelných časových úsecích. I když byly tyhle hodiny doslova jenom o teorii, mohli jsme v nich zaniceně diskutovat o červích dírách a podobných úkazech, což nás všechny bavilo ze všeho nejvíc. Určitě víc než lekce čištění klimatizace nebo výměny kyslíkových filtrů.

Popadl jsem svou sportovní tašku a postavil se na pozdrav při rozchodu. Ozvalo se skřípání a vrzání židlí a začal tichý hovor mezi jednotlivci. Nikdo už nevěnoval pozornost ředitelově zpátečnickému *K dnešnímu startu zdar!* Jen kdosi ze studentů

**Jeho řeč by mohla soupeřit
s nekonečnem a rozpínavostí kosmu...**